

Annika Kiiskilä

LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKINTARYHMÄN VIRALLINEN
RAPORTTIKOKOELMA

Kuvataiteen koulutusohjelma
2014

LOHIKÄÄRMEHETKEN
RAPORTTIKOKOELMA

TUTKINTARYHMÄN

VIRALLINEN

Kiiskilä, Annika
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
kesäkuu 2014

Ohjaaja: Hautala, Päivi-Maria & Velhonoja, Matti

Sivumäärä: 21

Liitteitä: -

Asiasanat: lohikäärme, fiktio, sci-fi, proosa

Tämän opinnäytetyön aiheena oli fiktiivinen sci-fi kertomus lohikäärmeiksi kutsutuista olennoista jotka ilmestyvät selittämättömästi vuoden 2006 Maahan, ja niiden toimia seurataan sotilasraportin tyylisissä selonteoissa ensimmäisestä lohikäärmeestä viimeiseen.

THE OFFICIAL REPORT COMPILATION OF INVESTIGATION TEAM OF THE
DRAGON MOMENT

Kiiskilä, Annika

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Arts

June 2014

Supervisor: Hautala, Päivi-Maria & Velhonoja, Matti

Number of pages: 21

Appendices: -

Keywords: dragon, fiction, sci-fi, prose

The purpose of this thesis was to write a sci-fi story about creatures referred to as dragons which suddenly appear on Earth on the year 2006, and their endeavours are followed in a military report type writings all the way from the first dragon to the last.

SISÄLLYS

1	ESIPUHE.....	5
2	JOHDANTO RAPORTTIKOKOELMAAN	6
3	VIRALLINEN RAPORTTIKOKOELMA	7
3.1	Koodinimi Wyvern	7
3.2	Koodinimi Nidhöggr.....	9
3.3	Koodinimi Ouroboros	11
3.4	Koodinimi Teju Jagua.....	12
3.5	Koodinimi Tarasque	14
3.6	Koodinimi Piasa.....	18
3.7	Koodinimi Enkidu.....	20

1 ESIPUHE

Olen ollut koko pienen elämäni kiinnostunut eri maiden mytologisista kertomuksista ja olennoista, ja pidän vahvasti niitä ehtymättömänä inspiraation lähteenä. On mahdollista miten ihmiset ympäri maailmaa ennen ja nykyään, varmasti tulevaisuudessa-kin, voivat löytää inspiraation ikaikaisista tarinoista ja seikkailuista.

Kun lähdin pohtimaan aihetta lopputyöhöni, mieleeni tulivat lohikäärmeet – nuo ehkä myyttikirjaston kulutetuimmat otukset. Mutta vaikka lohikäärmeitä on lähestulkoon kaikissa fantasiatarinoissa, ne ovat valitettavan usein nelijalkaisia, suomalaisia, siivekkäitä, tultasyökseviä liskoja, kun maailman myyteissä on hyvin erikoisen näköisiä ja vaihtelevia olentoja, jotka kaikki luokitellaan lohikäärmeiksi.

Tämä lähtökohta mielessäni halusin lähteä kuvaamaan näitä hiukan vähemmän tunnettuja erikoisemman oloisia lohikäärmeitä.

Valitsin genrekseni sci-fin ja otin lohikäärmeasiaan hiukan vähemmän perinteisen lähestymistavan. Kirjoitustyyliä päädyin ”sotilasraporttiformaattiin”, paremman termin puutteessa, sillä sydämessäni on aina ollut myös suuri herkkä paikka ”fiktio-tieteelliselle” tekstille kuten esimerkiksi lohikäärmeidenkasvatusoppaille ja oudoille dinosaurusten asuttamille saarille sijoittuville tutkimusmatkapäiväkirjoille.

Kaikki tarinan lohikäärmeet on nimetty eri maiden mytologisten hahmojen mukaan, vaikkeivät ne käyttäytymiseltään tai ulkonäöltään paljoa myyttisiä kaimojaan muistuta. Wyvern, joka usein suomennetaan traakki, on eurooppalainen myyttinen kaksijalkainen siivekäs lohikäärme jota nykyäänkin tavataan paljon heraldiikassa, vaakunoissa ja maskotteina. Nidhögggr taas oli viikinkimytologiassa maailmanpuu Yggdrasilin juuria jatkuvasti syövä lohikäärme. Ouroboros on ikuisuutta ja syklisyyttä edustava ikivanha symboli joka kuvataan omaa häntäänsä syöväenä lohikäärmeenä tai käärmeenä, ja Lindworm sen sijaan on Eurooppalaisissa myyteissä ja heraldiikassa tavattu käärmemäinen kaksijalkainen lohikäärme. Teju Jagua on luolien herra ja hedelmien suojelija Etelä-Amerikan Guaranien myyteissä. Tarasque on lohikäärmemäinen myyttinen hybridi Ranskan Provencesta. Piasa tavattiin Pohjois-Amerikassa Illinoisissa alkuperäiskansojen kalliomaalauksissa. Ja Enkidu, ainoa ei-lohikäärme

tässä kuuluisten kaimojen listalla, oli villimies ja Gilgameshin kumppani Mesopotamialaisessa eepoksessa Gilgamesh.

2 JOHDANTO RAPORTTIKOKOELMAAN

Lohikäärmeet ilmestyivät kuin tyhjästä.

Mikään tutka tai satelliitti ei havainnut niitä ennen kuin ensimmäinen lohikäärme ilmestyi yllättäen tyhjästä taivaalle ja laskeutui Israeliin kesäkuussa 2006 aloittaen jälkikäteen Lohikäärmehetkenä tunnetun reilun kahden kuukauden ajanjakson. Vieläkään ei ole täysin pystytty selvittämään mistä lohikäärmeet alun perin ilmestyivät. Ensimmäisen lohikäärmeen arvoituksellisen ilmestymisen takia vallitseva teoria ilmiötä tutkivien tiedemiesten keskuudessa on, että lohikäärmeet tulivat Maahan rinnakkaistodellisuudesta, minkä johdosta ensimmäinen lohikäärme pystyi materialisoitumaan Maahan hetkessä. Toinen suosittu teoria käsittelee kaukaisia ulkoavaruuden planeettoja ja äärimmäisen kehittyntä piilotus- tai kuljetusteknologiaa.

On kuitenkin lähes mahdotonta selvittää mistä lohikäärmeet oikeasti tulivat, ja se jäänee ikuisesti salaisuudeksi. Lohikäärmeet nimittäin katosivat aivan yhtä nopeasti kuin ne ilmestyivätkin, viimeinen lohikäärme kuoli tiettävästi heinäkuussa 2006. Jotkut kiihkoilijat uskovat, että viimeinen lohikäärme olisi kyennyt tuottamaan jälkeläisiä ennen kuolemaansa, mutta se on virallisesti todettu mahdottomaksi. Viimeisen lohikäärmeen jäännökset otettiin talteen välittömästi sen kuoleman jälkeen, ja siitä on tällä hetkellä jo lähes kahdeksan vuotta aikaa.

Kun ne ensimmäisen kerran ilmestyivät, termi ”lohikäärme” ihmiskunnan mytologisten olentojen mukaan sai osakseen paljon kritisointia, mutta nykyään termi on jo täysin vakiintunut. Ensimmäinen lohikäärme näytti hyvin paljon siltä mitä keskiver-toihmiselle tuli mieleen sanasta ”lohikäärme”. Vaikka yksikään lohikäärme ei näyttänyt täysin edeltäjältään, lääketieteellisissä tutkimuksissa on päästy siihen yhteenve-toon että ne kaikki olivat kuitenkin saman lajin edustajia.

Tämän raporttikokoelman tarkoitus on tuoda julki virallisia faktoja Lohikäärmehetken tapahtumista ja eritoten lohikäärmeistä. Ohessa on kopioita Lohikäärmehetken tutkimusryhmän virallisista raporteista. Kaikkein salaisimpiin dokumentteihin pääsevät tietenkin käsiksi ainoastaan maailman poliittiset ja sotilaalliset johtajat, mutta viimeistä lohikäärmettä käsittelevä dokumentti onnistuttiin sisällyttämään mukaan kokoelmaan sen huippukorkeasta salausluokituksesta huolimatta. Konsultoikaa Lohikäärmehetken virallista tutkimusryhmää saadaksenne muita aiheeseen liittyviä tutkimuksia ja dokumentteja käsiinne.

3 VIRALLINEN RAPORTTIKOKOELMA

3.1 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI ENSIMMÄINEN KONTAKTI – KOODINIMI: WYVERN DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- Ilmestyi 8.6.2006 klo 08:00 paikallista aikaa Israelin Tel Megiddo-kukkulalle.
- Tuhottiin maailmanlaajuisessa sotilasiskussa päivää myöhemmin, 9.6.2006 klo 13:00 paikallista aikaa.
- Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Wyvernin jäänteet.
- koodinimi Nidhögr tuhosi Wyvernin jäänteet ennen kuin niitä ehdittiin arkistoidaan.

Ensimmäinen lohikäärme ilmestyi arvoituksellisesti Israelin Tel Megiddo-kukkulalle Lohikäärmehetken ensimmäisenä päivänä. Silminnäkijät raportoivat sen ilmestyneen tyhjästä taivaalle ja laskeutuneen maahan räjähdysnomaisella voimalla, joka nostatti kilometrien korkuisia hiekkapilviä. Olento oli valtaisa, arvioiden mukaan seisaaltaan pilvenpiirtäjän korkuinen, ja sillä oli liskomainen, sarvekas pää, pitkä häntä ja valtavat nahkasiivet. Sen läheltä nähneet raportoivat sillä myös olleen kuusi silmää, hampaiden täyttämä nokkamainen kita ja rinnasta kasvanut kolmas raajapari, joka muistutti pieniä käsivarsia.

Silminnäkijöiden havaintojen mukaan Wyvern ryhtyi huutamaan ja karjumaan valaiden laulua muistuttavalla äänellä heti laskeuduttuaan maahan, eikä ensin näyttänyt välittävän ihmisistä. Huomioituaan tapahtumapaikalle etsiytyneet ihmiset se käänsi kasvonsa heihin ja jatkoi huutamistaan. Wyvernin käännettyä kasvonsa maahan sen suusta satoi pisaroina nestettä joka syövytti ihmisten lihaa kuin suolahappo. Ihmisten paetessa paikalta Wyvern ei yrittänyt pysäyttää heitä millään lailla ja vaikenä pian.

Olennon odottamattoman ilmestymisen johdosta kesti tunteja ennen kuin yhdenkään maan sotilasvoimia saatiin paikan päälle. Israelin sotilasvoimat saapuivat paikalle klo 10:30 paikallista aikaa ja piirittivät olentoa vuorokauden. Wyvern oli selkeästi elossa, mutta ei tehnyt muuta kuin huusi muutaman tunnin välein suunnilleen viisitoista minuuttia kerrallaan, eikä näyttänyt välittävän sitä ympäröivistä ihmisistä lainkaan.

Israelin sotavoimat avasivat tulen 9.6.2006 klo 10:00 paikallista aikaa. Täysin jähmettynyt lohikäärme nousi tällöin ilmaan valtavilla siivillään ja aloitti huutonsa uudestaan. Israelin ilmatorjuntavoimat yrittivät pudottaa Wyvernin takaisin maahan, mutta onnistuivat vain haavoittamaan sitä. Olennon veri oli kuumaa ja polttavaa saattaessaan maahan.

Klo 13:00 paikallista aikaa Wyvern oli ehtinyt puoliväliin Välimeren ylle, jolloin se jäi useiden Euroopan valtioiden organisoimaan väijytykseen. Hävittäjälentokoneiden ohjukset räjäyttivät Wyvernin siivet, pudottaen olennon mereen. Klo 14:40 Wyvernin jäänteet saatiin nostettua merestä ja olento julistettiin virallisesti kuolleeksi.

Olennon pahoin vaurioituneet jäänteet kuljetettiin ilmateitse Sveitsiin tutkittavaksi, mutta koodinimi Nidhögr tuhosi ne ennen kattavia tutkimuksia klo 22:00 paikallista aikaa 9.6.2006. (Ks. *raportti koodinimi Nidhögristä, salausluokitus S.*)

3.2 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI TOINEN KONTAKTI – KOODINIMI: NIDHÖGGR DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- ilmestymisaika epäselvä, havaittiin Tanskassa Falsterissa 9.6.2006 klo 15:00 paikallista aikaa.
- tunkeutui tutkimuslaitokseen Sveitsissä klo 22:00 paikallista aikaa ja tuhosi koodinimi Wyvernin jäännökset.
- pakeni sotilasvoimia maan alle ja löydettiin uudestaan 15.6.2006 Islannista klo 18:02 paikallista aikaa Vatnajökullin jäätiköltä, jolloin Nidhöggrin todistettiin synnyttävän koodinimi Ouroboros.
- synnytti koodinimi Teju Jaguan klo 20:06 paikallista aikaa.
- tuhottiin sotilasiskussa Grönlannissa jäätiköllä pääkaupunki Nuukin lähi-
maastossa 16.6.2006 klo 03:00 paikallista aikaa.
- Yhdysvaltain armeija takavarikoi Nidhöggrin jäänteet.

Toisen lohikäärmeen ilmestymisaika on epäselvä. Se kaivautui maan alta pinnalle Tanskan Falsterissa 9.6.2006 klo 15:00 paikallista aikaa, jossa se havaittiin ensimmäisen kerran. Olento pysyi paikoillaan suunnilleen viisitoista minuuttia ennen kuin se kaivautui uudelleen maan alle ja katosi näkyvistä. Silminnäkijät kuvailivat sitä valtavaksi silmättömäksi myyräksi, jonka keho oli risteilijälaivan kokoinen.

Nidhöggr ilmestyi seuraavan kerran maan pinnalle Sveitsissä samana päivänä klo 22:00 paikallista aikaa, jossa se kaivautui suoraan sisään Wyvernin (*ks. raportti ensimmäisestä lohikäärmeestä koodinimi Wyvernistä, salausluokitus S*) jäänteitä säilyttävään tutkimuskeskukseen ja söi ne. Wyvernin jäänteille ei ehditty suorittamaan kattavia tutkimuksia ennen kuin Nidhöggr tuhosi ne. Tutkimuslaitoksessa ei osattu varautua hyökkäykseen, joten Nidhöggr pääsi pakenemaan vähäisillä vammoilla maan alle.

Nidhöggriä yritettiin ensin jäljittää seuraamalla sen tunneleita, mutta niiden rakenne oli liian epävakaata ihmisille kuljettavaksi. Nidhöggr havaittiin maanjäristyksiä tutkivilla seurantalaitteilla useaan otteeseen sekä Euroopasta että Pohjois-Amerikasta, mutta sen liikkeistä ei voitu tehdä selkeitä havaintoja. Se oli ilmeisesti syvällä Atlantin valtameren pohjan alla useampaan otteeseen.

Nidhöggriä tehtiin viimein seuraava varma havainto usean päivän päästä, 15.6.2006 Islannin Vatnajökullissa klo 18:02 paikallista aikaa. Olento havaittiin jäätiköllä ensimmäistä kertaa kokonaan maan päällä, jolloin voitiin varmistaa että sillä oli kuusi raajaa ja useita kertoja ruumiinsa pituinen häntä. Nidhöggr havaittiin maan pinnalla juuri kun se synnytti. Nidhöggr synnytti havaintojen mukaan samalla tapaa kuin maapallon erinäiset nisäkkäät, ja sen jälkeläinen syntyi täysin toimintakykyisenä. Jälkeläinen nimettiin ensin koodinimi Linnormiksi, mutta sen syntymää seuraavien tapahtumien johdosta se sai uuden koodinimen, Ouroboros, jolla se nyt tunnetaan (*ks. raportti koodinimi Ouroboroksesta, salausluokitus S*).

Ouroboroksen toimintahäiriöiden ja menehtymisen jälkeen Nidhöggr synnytti uudestaan, toisen samalla tapaa täysin toimintakykyisen jälkeläisen, Teju Jaguan (*ks. raportti koodinimi Teju Jaguasta, salausluokitus S*) klo 20:20. Teju Jagua osoittautui menestyksekkäämmäksi yksilöksi, ja katosi pian yhteen Nidhöggrin kaivamista tunneleista. Kolmannen ja neljännen lohikäärmeen syntymänäytelmää kauhuissaan seuranneet sotilaat tuntuivat havahtuvan tilanteen vakavuuteen vasta Teju Jaguan paetua, ja avasivat tulen Nidhöggriä kohti klo 21:00. Olento pääsi kuitenkin pakenemaan jälleen tunneleihinsa, tosin haavoittuneena.

Tällä kertaa Nidhöggr ei kaivautunut yhtä syväälle, ja sotilassatelliitit pystyivät jäljittämään sitä Grönlantiin, jossa Yhdysvaltain armeija jo odotti Nidhöggriä sen kaivautuessa esiin klo 02:24 paikallista aikaa. Nidhöggr todistettiin kuolleeksi klo 03:00 sotilasiskun jäljiltä.

Nidhöggrin jäänteet otettiin talteen Yhdysvaltain armeijan toimesta, samoin kuin Ouroboroksen jäänteet. Myöhemmät lohikäärmeet eivät yrittäneet Nidhöggrin tapaan varastaa edeltäjiensä jäänteitä, joten Nidhöggrin ja Ouroboroksen jäänteistä saatiin ensimmäistä konkreettista tietoa lohikäärmeiden biologisesta rakenteesta. Nidhöggrin jäänteet olivat tosin vaurioituneet sen tuhonneessa ohjusiskussa, mutta eivät yhtä pahasti kuin Wyvernin. Nidhöggrin jäänteet todistivat muun muassa lohikäärmeiden olleen tasalämpöisiä sekä lisääntyneen partenogeneesillä, tosin prosessin yksityiskohdat eivät koskaan selvinneet. Niillä ei myöskään vaikuttanut olevan biologista sukupuolta, ainakaan sellaista mitä Maan eliöissä tavataan, ja niiden ainoa sukupuoli-

leen viittaava elin oli kohtu, joka kaikista myöhemmistäkin tutkituista lohikäärmeistä löytyi. Niiden kehossa ei kuitenkaan tuntunut erittyvän minkäänlaisia sukupuolihormoneja. (ks. koodinimi *Nidhöggrin ruumiinavausraportti, salausluokitus CS*).

3.3 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI KOLMAS KONTAKTI – KOODINIMI: OUROBOROS (AIEMMIN LINNORM) DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- syntyi Islannissa Vatnajökullissa 15.6.2006 klo 18:02 paikallista aikaa koodinimi *Nidhöggristä*.
- osoitti neurologisia toimintahäiriöitä pian synnyttyään ja kuoli itse aiheuttamiinsa vammoihin 15.6.2006 klo 19:53.
- Yhdysvaltain armeija takavarikoi Ouroboroksen jäänteet.

Ouroboros oli ensimmäinen virallisesti Maassa syntynyt lohikäärme. Yhdysvaltain ja Islannin armeijoiden tiedusteluryhmät löysivät koodinimi *Nidhöggrin* (ks. *raportti koodinimi Nidhöggristä, salausluokitus S*) Vatnajökullin jäätiköltä klo 18:02 paikallista aikaa sen synnyttäessä Ouroborosta. Ouroboros syntyi toimintakuntoisena ja hyvin liikkuvana, ja sen nimeksi päätettiin ensin koodinimi *Linnorm*. Ouroboroksella oli käärmemäinen, jaokkeinen ruumis sekä matelijamainen, nelisarvinen pää ja kuusi pientä raajaa. Ouroboroksella oli yhteensä kaksikymmentä itsenäisesti liikkuvaa silmää, joista kaksitoista sijaitsi sen kyljissä. Ouroboroksen keho oli suunnilleen farmariauton kokoinen.

Syntymänsä jälkeen *Linnorm* vaikutti ensin toimintakykyiseltä ja päästeli iniseviä ääniä ja yritti nousta jaloilleen. Klo 18:18 sen keho alkoi kuitenkin nytkähdellä kouristuksenomaisesti ja heittelehtiä ympäriinsä. Sen ääntely muuttui katkonaiseksi ja korisevaksi ja sen suusta alkoi pian vuotaa verta ja muodostumaan vaahtoa. Sen ääni kohosi korkeaksi huudoksi sen yrittäessä ohjata häntäänsä, jonka terävällä päällä se puhkasi itse yhden otsassaan olleista silmistä. Muutaman yrityksen jälkeen se sai iskettyä häntänsä syvälle omaan kurkkuunsa ja ryhtyi puremaan ja syömään itseään.

Linnorm kuoli itse aiheuttamiinsa vammoihin ja verenhukkaan klo 19:53, ja sen koodinimi vaihdettiin jälkikäteen Ouroborokseksi näiden tapahtumien valossa.

Yhdysvaltain armeija takavarikoi Ouroboroksen ruumiin, joka oli ensimmäinen täysin palovammoitta säästynyt lohikäärmeen ruumis. Ouroboroksen ja Nidhöggrin ruumiit antoivat ensimmäistä konkreettista dataa lohikäärmeiden ruumiintoiminnoista. Ouroboroksen ruumista tutkittaessa selvisi, että sen kaikista silmistä ei mennyt näköhermoja aivoihin asti, ja sen aivot ja selkäydin eivät olleet täysin kehittyneitä ennen sen syntymää. Tutkijat ajattelevat Ouroboroksen syntyneen keskosena (*ks. koodinimi Ouroboroksen ruumiinavausraportti, salausluokitus CS*).

3.4 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI NELJÄS KONTAKTI – KOODINIMI: TEJU JAGUA DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- syntyi Islannissa Vatnajökullissa 15.6.2006 klo 20:20 paikallista aikaa koodinimi Nidhöggristä.
- pakeni Nidhöggrin tunneliverkostoon klo 20:55.
- pysyi piilossa useita päiviä ennen kuin ilmaantui Espanjan Pyreneillä 22.6.2006 klo 21:42 paikallista aikaa.
- hakeutui vuoristossa luolaan jossa synnytti koodinimi Tarasquen klo 23:28.
- suojeli Tarasquea sotilasiskussa luolan tuntumassa 23.6.2006 klo 05:03.
- menehtyi saamiinsa vammoihin ennen kiinniotta 05:45.
- Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Teju Jaguan jäänteet.

Teju Jagua oli toinen todistettavasti Maassa syntynyt lohikäärme. Se syntyi Nidhöggristä (*ks. raportti koodinimi Nidhöggristä, salausluokitus S*) pian Ouroboroksen (*ks. raportti koodinimi Ouroboroksesta, salausluokitus S*) kuoleman jälkeen Islannin Vatnajökullissa 15.6.2006 klo 20:06 paikallista aikaa. Ouroboroksen tapaan Teju Jagua syntyi liikkuvana ja toimintakuntoisena. Sillä oli matelijamainen ruumis ja paksu häntä sekä kuusi teräväkyntistä raajaa. Sillä oli seitsemän koiramaista päätä, joissa oli kaikissa toimintakuntoiset parilliset silmät ja korvat sekä hengityselimet. Teju Jaguan havaittiin olevan syntyessään suunnilleen pakettiauton kokoluokkaa.

Teju Jagua alkoi pian syntymänsä jälkeen liikkumaan sekä ulisemaan hiljaa. Olento pysytteli lähinnä paikoillaan kunnes klo 20:55 se ryömi suoraan Nidhöggrin kaivamaan tunneliin ennen kuin armeija avasi tulen Nidhöggriä vastaan klo 21:00.

Teju Jagua katosi tunneleihin pitkäksi aikaa, eivätkä seurantalaitteet pystyneet havaitsemaan sitä. Nidhöggrin jälkeensä jättämien tunneleiden arveltiin olevan liian syvällä maankuoren sisällä. Teju Jaguan oltua kateissa neljä vuorokautta, 19.6.2006, aloitettiin kaivaukset Nidhöggrin Islantiin jättämän tunnelin suuaukolla, jotta lohikäärmettä olisi voitu ryhtyä jäljittämään.

Teju Jagua ilmestyi kuitenkin vasta kolme päivää myöhemmin, 22.6.2006 Espanjan Pyreneillä klo 21:42 paikallista aikaa. Se ilmestyi ilmeisesti Nidhöggrin jälkeensä jättämästä tunnelin suuaukosta, joka paikallistettiin lähistöltä alueen jälkitutkinnassa. Teju Jagua oli kasvanut viikossa kokoa ja oli nyt silminnäköjoiden mukaan linja-auton kokoinen. Se eteni vuoristossa kuin jotakin etsien, ja satelliitit havaitsivat sen pian kadonneen luonnon muovaamaan luolaan.

Tarkkailuryhmän ehtiessä luolalle Teju Jagua synnytti samalla tavalla kuin Nidhöggr ennen sitä. Teju Jagua synnytti klo 23:28 viidennen lohikäärmeen, koodinimi Tarasquen (*ks. raportti koodinimi Tarasquesta, salausluokitus S*). Euroopan unionin alueelta lähetettiin pian paikalle sotilasjoukkoja. Molemmat osapuolet pysyivät kuitenkin liikkumatta, kunnes kumpikin lohikäärme ryömi ulos luolasta 23.6.2006 klo 05:03. Sotilaat avasivat tulen lohikäärmeiden tultua ulos, ja huomasivat ihmetyksekseen, että aiempien lohikäärmeiden passiivisesta käytöksestä poiketen Teju Jagua karjui uhkaavasti ja asettui tarkoituksella Tarasquen eteen suojelemaan jälkeläistään kehollaan. Sotilaat epäröivät, mutta seurasivat käskyjä ja ampuivat Teju Jaguan kuoliaaksi. Teju Jagua ei yrittänyt itse hyökätä ihmisten kimppuun, vaan toimi ainoastaan Tarasquen elävänä kilpenä ja otti luoteja vastaan kunnes se ei kyennyt enää seisomaan ja lyyhistyi maahan vuotamaan kuiviin. Teju Jagua menehtyi vammoihinsa 05:45.

Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Teju Jaguan jäänteet ja kuljettivat ne Sveitsiin tutkimuslaitokseen, jonne koodinimi Wyvernin (*ks. raportti koodinimi Wyvernistä, salausluokitus S*) jäänteet oli alun perin yritetty arkistoida.

Ne olivat paremmin säilyneet kuin Nidhöggrin, sillä Teju Jaguaan kohdistuneessa iskussa ei käytetty ohjuksia, joten sen kaikki kudokset olivat ehjiä. Teju Jaguan ruumiinavaus varmisti biologisia seikkoja, jotka olivat jääneet epäselviksi Ouroboroksen kehityshäiriöistä ruumista tutkittaessa. Teju Jaguan ruumiista selvisi lohikäärmeillä olleen hyvin pitkälle kehittyneet aivot ja selkäytimet. Teju Jaguan jokaisessa päässä oli yksittäiset aivot ja täysin toimintakykyiset aistielimet, ja jokaisesta kurkusta kulki täysin toimintakuntoiset henki- ja kurkkutorvi keuhkoihin ja vatsaan saakka (*ks. koodinimi Teju Jaguan ruumiinavausraportti, salausluokitus CS*).

3.5 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI VIIDES KONTAKTI – KOODINIMI: TARASQUE DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- syntyi Espanjassa Pyreneillä koodinimi Teju Jaguasta 22.6.2006 klo 23:28 paikallista aikaa.
- pyrittiin tuhoamaan sotilasiskussa 23.6.2006 klo 05:03.
- Teju Jaguan menehdyttyä ylemmiltä tahoilta tuli käsky vangita Tarasque tappamisen sijasta – lohikäärme vangittiin klo 05:57.
- saapui Saksan Berliiniin tutkimuslaitokseen 23.6.2006 klo 22:01 paikallista aikaa.
- synnytti koodinimi Piasan 3.7.2006 klo 18:00.
- menehtyi mellakkamielenosoituksessa 8.7.2006 klo 13:58.
- Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Tarasquen jäänteet.

Tarasque oli kolmas Maassa todistettavasti syntynyt lohikäärme, ja ensimmäisen Maassa synnytyksen jälkeen toimintakuntoisen lohikäärmeen, koodinimi Teju Jaguan (*ks. raportti koodinimi Teju Jaguasta, salausluokitus S*) jälkeläinen. Teju Jagua synnytti Tarasquen Espanjan Pyreneillä luonnon muovaamassa luolassa 22.6.2006 klo 23:28 paikallista aikaa. Edeltäjänsä tapaan Tarasque syntyi ilmeisen toimintakuntoisena ja kykeni liikkumaan ja äänteleään pian synnyttyään. Tarasquella oli leijonamainen pää, jyrkät ruumis, kuusi pitkäkyntistä raajaa, ja pitkä väkäsiin päättyvä matelijamainen häntä. Sen selkää peitti kilpimäinen nahkapanssari ja sen selästä kasvoi luisia piikkejä ja selkärankaa muistuttava rakenne. Sillä oli kuusi silmää ja kaksi

sarvea ja leijonamainen harjas. Tarasque oli syntyessään suunnilleen raskaan moottoripyörän kokoluokkaa, ja se saavutti aikuisiässä pakettiautoon verrattavat mitat.

Teju Jaguan synnytettyä Tarasquen Euroopan unionin alueelta kerääntyneet sotilasjoukot päättivät avata tulen lohikäärmeitä vastaan. 23.6.2006 klo 05:03 lohikäärmeet ilmestyivät ulos luolasta, jolloin sotilaat avasivat tulen. Teju Jagua asettui suojaamaan Tarasquea kehollaan ja kuoli suojellessaan jälkeläistään saamiinsa vammoihin 05:45. Tarkoituksena oli ensin ampua myös Tarasque, mutta koska se ei vaikuttanut pakenevan, se päätettiin ottaa kiinni. Tarasque rauhoitettiin nukutusaineella, kahlittiin ja vangittiin klo 05:57.

Tajuton Tarasque kuljetettiin ilmaitse Saksan Berliiniin tutkimuslaitokseen, jonne se saapui 23.6.2006 klo 22:01 paikallista aikaa. Tarasque oli ensimmäinen elävänä vangittu lohikäärme ja äärimmäisen arvokas tutkimuskohde, mutta tutkijat olivat alkuun huolissaan sen mahdollisesta aggressiivisuudesta. Tutkijat olivat varovaisia ja varasivat paikalle tarkka-ampujia Tarasquen heräillessä nukutusaineen vaikutuksesta erikoisvahvisteisessa häkissään. Olennon herättyä se oli kuitenkin tokkurainen useamman tunnin, kunnes se pystyi kävelemään kunnolla 24.6.2006 klo 01:58. Tarasque käveli hetken aikaa häkissään kunnes se kääpetyi perimmäiseen nurkkaan nukkumaan aamuun asti. Valvojan tutkijan mukaan Tarasque itki ennen nukahtamistaan.

Tarasque vietti tutkimuslaitoksessa koko elämänsä. 24.6.2006 aamulla Tarasquen herättyä tutkijoiden pelot osoittautuivat turhiksi – olento ei ollut lainkaan aggressiivinen, mutta sen sijaan se vaikutti uteliaalta ja kiinnostuneelta ihmisistä. Tarasque ei havaittavasti vaikuttanut kaipaavan Teju Jaguaa. Muutaman päivän ajan tutkijat tutkivat olennon käytöstä tarkkailemalla ennen lääketieteellisten kokeiden aloittamista. Tarasquen käytöksestä selvisi, että lohikäärmeet olivat kykeneviä nukkumaan, syömään ja juomaan. Tarasque söi mitä tahansa sille tarjottiin – lihaa, kasviksia, hedelmiä, ruokinta-astiat. Se tuntui myös vastaavan ihmisten ääniin ja sitä pystyttiin opettamaan tottelemaan komentoja kuin koira. Tarasquelle koetettiin tarjota eläviä eläimiä ruoaksi, mutta niitä se ei ryhtynyt syömään. Kuolleet eläimet se söi odottelematta.

Teju Jaguan ruumiinavauksesta oli selvinnyt lohikäärmeillä olevan hyvin pitkälle kehittyneet aivot, joten tutkijat halusivat opettaa Tarasquen kommunikoimaan nähtyään että se kykeni seuraamaan ohjeita ja komentoja. Tarasquen raajat muistuttivat enemmän käpäliä kuin käsiä, joten se ei kyennyt oppimaan viittomakieltä gorillojen tapaan, mutta se oppi lukemaan ja keskustelemaan, ja oppi osoittamaan kirjoitettuja sanoja ja kuvia vastauksina tutkijoiden kysymyksiin ja keskustelemaan itsenäisesti. Kun tutkijat yrittivät kysyä Tarasquelta lohikäärmeiden alkuperästä, se ei osannut vastata. Tarasque tuntui kuitenkin tietävän jotain asioita, joita sille ei ollut opetettu – mutta tutkimukset ja teoriat lohikäärmeiden mahdollisesta ”periytyvästä muistista” jäivät avoimiksi kun asiaa ei voitu enää tutkia Tarasquen kuoltua. Tarasquen kommunikaatiotutkimukset kestivät 25.6.2006 alkaen Tarasquen kuolinpäivään 8.7.2006. *(Ks. raportti koodinimi Tarasquen kognitiivisesta kehityksestä, salausluokitus CS, ja keskusteluloki, salausluokitus CS.)*

Tarasquen lääketieteelliset kokeet aloitettiin 28.6.2006. Yksinkertaiset verikokeet ja röntgentutkimukset osoittivat Tarasquen elintoimintojen ja kehon peruskoostumuksen olevan hyvin samankaltainen kuin sitä edeltävillä lohikäärmeillä. Tarasquella oli Teju Jaguan tapaan pitkälle kehittyneet aivot ja selkäydin ja sen itsenäisesti liikkuvissa silmissä oli kaikissa täysin kehittyneet näköhermot. Tarasquella oli ilmeisesti kaksinkertainen selkäranka – sen selästä näkyvän selkärangan lisäksi sillä oli kehon sisäinen selkäranka kuten Maan eliöillä. Kummankin selkärangan sisällä kulki selkäydintä.

Nidhöggrin, Ouroboroksen, Teju Jaguan ja Tarasquen näytteitä tutkiessa havaittiin aina jälkeläisen olevan hiukan edeltäjäänsä kehittyneempi aivoja ja ruoansulatusjärjestelmää tutkittaessa. Joidenkin teorioiden mukaan lohikäärmeet kehittyivät myös koko ajan ”Maassa elämään sopivammaksi”. Tällaista yhden sukupolven sisäistä kehitystä ei tavata missään Maassa elävissä eliöissä, ja meidän lajeillamme tällaiseen evoluutioon kuuluu useita sukupolvia ja vuosikausia. Vielä tänäkin päivänä ilmiötä tutkitaan, mutta lohikäärmeiden kudoksenäytteet alkavat käydä vähiin. Ilmiötä kutsutaan yleisesti ”lohikäärmeiden evoluutioksi”. *(Ks. raportti lohikäärmeiden kudoksenäytteiden keskinäisestä vertailusta, salausluokitus CS.)*

Tarasquen tarkkailussa tapahtui dramaattista kehitystä 3.7.2006. Klo 12:00 Tarasque ryhtyi äänteleämään omituisesti, ulisten hiukan valaiden laulua muistuttavalla äänellä. Sitten, suunnilleen 30 minuuttia kestävä ajanjakson aikana, Tarasque kasvoi yhtäkkiä kokoa poikasesta aikuiseksi, sen luiden ja kudosten kasvavan hätkähdyttävällä vauhdilla. 12:32 Tarasque lakkasi kasvamasta ja hiljeni jälleen. Tutkijoiden kysyessä mitä oli tapahtunut, Tarasque vastasi: ”Minä olen valmis.” Tarasque vaikutti yhtäkkisestä aikuistumisestaan huolimatta käyttäytyvän täysin normaalisti – tai samanlaisesti kuin se oli aiemminkin käyttäytynyt.

3.7.2006 klo 17:45 Tarasque viestitti tukijoille viestin: ”On aika”, ja klo 18:00 Tarasque synnytti koodinimi Piasan (ks. raportti koodinimi Piasasta, salausluokitus S) samaan tapaan kuin edeltäjänsä. Piasa oli synnyttyään heti toimintakykyinen ja reagoi hyvin ärsykkeisiin, samoin kuin Teju Jagua ja Tarasque synnyttyään.

Piasan paettua laitoksesta 6.7.2006 Tarasque vaikutti surulliselta. Kun siltä kysyttiin asiasta, se viestitti: ”En tiedä. Olen surullinen, mutta ei ole syytä. Kuudennella on oma tahto. Se on hyvä.” Tarasque ei kuitenkaan Piasan lähdettyä ollut enää yhtä kiinnostunut oppimaan uusia asioita ja vaikutti tutkijoiden mielestä masentuneelta.

8.7.2006 lohikäärmeiden vastaiset aktivistit järjestivät mielenosoituksen tutkimuslaitoksen pihalla. Rauhanomainen mielenosoitus äityi kuitenkin mellakaksi ja väkijoukko tunkeutui sisään laitokseen. Tarasque poistui tutkimusalueelta ja ahtoi itsensä käyttävään kohtaamaan väkijoukon. Osa mielenosoittajista oli onnistunut varastamaan mellakkapoliiseilta aseita joilla he surmasivat Tarasquen. Tarasque julistettiin kuolleeksi klo 13:58. Tutkijat olettivat Tarasquen uhranneen itsensä suojellakseen tutkijoita, joista oli tutkijoiden lausunnon mukaan ”tullut läheisiä lohikäärmeen kanssa”.

Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Tarasquen jäänteet ja siirsivät ne Sveitsiin, samaan tutkimuslaitokseen kuin Teju Jaguan jäänteet, johon ne molemmat arkistettiin ruumiinavausten jälkeen. Tarasquen ruumiinavauksessa havaittiin, että Tarasquen yhtäkkisessä kasvussa poikasesta aikuiseksi sen sisäelimissä, etenkin aivoissa, oli tapahtunut radikaaleja muutoksia. *(Ks. koodinimi Tarasquen lääketieteellinen tutkimusraportti, salausluokitus CS, ja ruumiinavausraportti, salausluokitus CS.)*

3.6 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI KUUDES KONTAKTI – KOODINIMI: PIASA DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS S

- syntyi Saksan Berliinissä tutkimuslaitoksessa koodinimi Tarasquesta 3.7.2006 klo 18:00 paikallista aikaa.
- pakeni tutkimuslaitoksesta 6.7.2006 klo 19:08.
- Saksan armeija vangitsi Piasan 9.7.2006 klo 09:00 Berliinissä.
- synnytti koodinimi Enkidun Saksan sotilasvankilassa 10.7.2006 klo 00:00.
- teki itsemurhan 10.7.2006 klo 08:00.
- Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Piasan jäänteet.

Koodinimi Piasa oli neljäs Maassa todistettavasti syntynyt lohikäärme ja ensimmäinen täysin valvotuissa oloissa syntynyt yksilö. Olento syntyi 3.7.2006 klo 18:00 paikallista aikaa Saksan Berliinissä tutkimuslaitoksessa koodinimi Tarasquesta (*ks. raportti koodinimi Tarasquesta, salausluokitus S*) täysin toimintakuntoisena ja hyvin liikkuvana. Piasa oli syntyessään ihmislapsen kokoinen, ja aikuisena se oli suunnilleen kolme metriä pitkä. Piasa muistutti ruumiinmuodoltaan ihmistä, joskin sillä oli neljä kättä ja lintumaiset raajat, kuusi silmää, sarvet ja pitkä häntä. Se oli muuten kalju, mutta sen kaulassa kasvoi partamainen harjas, ja sen raajoista kasvoi sulkia.

Piasaa ryhdyttiin tutkimaan samalla tapaa kuin Tarasquea. Sen kanssa aloitettiin pian syntymän jälkeen kommunikaatiokokeet, ja Tarasquen tapaan Piasa tuntui heti ymmärtävän puhetta ja pystyvän seuraamaan käskyjä. Se oppi pian kommunikoimaan sanoja ja kuvia osoittamalla kuten Tarasque, ja tutkijat osoittivat mielenkiintoa ajatuksesta opettaa Piasa kirjoittamaan tai viittomaan, koska sen raajat muistuttivat hyvin paljon ihmisen käsiä. Tutkimuksia ei kuitenkaan ehditty aloittaa ennen Piasan pakenemista.

Piasa vaikutti luonteeltaan temperamenttisemmalta kuin Tarasque – se ei ollut hyökäävä, muttei selkeästi ollut yhtä kiinnostunut kaikesta kuin Tarasque, ihan kuin se olisi jo tiennyt mitä suurin osa sitä tutkimuslaitoksessa ympäröivistä asioista oli, ja vaikutti turhautuneelta kun sitä kohdeltiin tietämättömänä. Tämä seikka tukee suosittua teoriaa lohikäärmeiden periytyvästä tiedosta.

6.7.2006 klo 12:00, Piasan ollessa vain kolmen päivän ikäinen, se ryhtyi yhtäkkiä äänteleämään omituisesti, ja kasvoi räjähdysmäisen nopeasti kokoa aikuisiin mittoihinsa, samalla tapaa kuin Tarasque. Tutkijat olivat hämmästyneitä siitä, että Piasalla kesti vain kolme päivää aikuistua, kun Tarasquella siihen oli kulunut yli viikko – kumpikin aika on silti huomattavasti vähemmän kuin millään Maan luontaisella pitkälle kehittyneellä oliolla kestää kasvaa aikuiseksi. Piasa viesti kysyttäessä asiasta ”olleensa jo valmiimpi syntyessään”.

Klo 19:08, kesken kommunikaatiokokeen, Piasa nousi seisomaan ja ärisemään. Se viestitti: ”Täällä en opi mitään. Lähdän ulos.” Viestin muodostettuaan Piasa kynsi tiensä ulos laitoksen teräsvahvistettujen betoniseinien läpi ja katosi. Piasan pako tapahtui niin äkkiä, että vartijat eivät ehtineet reagoimaan asiaan mitenkään.

Piasasta raportoitiin havaintoja ympäri Berliiniä, ja lohikäärme etsintäkuulutettiin. Sen raportoitiin aiheuttaneen järjestyshäiriöitä ja lieviä onnettomuuksia. Piasan yhtäkkinen ilmestyminen tavallisen kansan pariin kiihotti lohikäärmeidenvastaiset aktivistit mielenosoitukseen 8.7.2006. Tarasque kuoli tässä mielenosoituksessa.

Sotilaspoliisi sai Piasan vihdoinkin kiinni Berliinissä 9.7.2006 klo 09:00. Vangittu lohikäärme vietiin sotilasvankilaan salattuun määränpähän kuulusteltavaksi sen rikoksisista, ja hämmästykseksi Piasan havaittiin kykenemän vastaamaan kysymyksiin kirjoittamalla – lohikäärme oli ilmeisesti oppinut taidon karkumatkallaan. Armeijan johto päätti vangita Piasan toistaiseksi.

10.7.2006 klo 00:00 Piasa synnytti vankilassa koodinimi Enkidun (*ks. raportti viimeisestä lohikäärmeestä, koodinimi Enkidusta, salausluokitus CS*). Enkidun synnyttyä Piasa muuttui huomattavasti passiivisemmaksi kuin aikaisemmin. Ilmeisesti Piasa auttoi Enkidua pakenemaan sotilasvankilasta klo 03:45.

Piasa siirrettiin vahvempaan selliin Enkidun paon jälkeen, mutta lohikäärme ei viihtynyt sellissään pitkään. Klo 08:00 Piasa kirjoitti sellinsä seinään kynsillään: ”Minua ei enää tarvita. Lopullinen lohikäärme on jo täällä.” Viestinsä kirjoitettuaan Piasa viilsi kaulansa auki kynsillään ja kuoli lähes välittömästi.

Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Piasan jäänteet. Niitä tutkittaessa päädyttiin siihen tulokseen että Piasa oli jälleen edeltäjänsä kehittyneempi, ja sen lyhyestä iästä huolimatta sen solurakenteet vaikuttivat ikääntyneiltä. Tämä nosti pinnalle teorian lohikäärmeiden lisääntymisestä eräänlaisena kloonauksena Maassa tavattavan partenogeneesin sijaan. (Ks. raportti koodinimi Piasan ruumiinavauksesta, salaustuokitukset CS.)

3.7 LOHIKÄÄRMEHETKEN TUTKIMUSRYHMÄN VIRALLINEN RAPORTTI SEITSEMÄS KONTAKTI – KOODINIMI: ENKIDU DOKUMENTIN SALAUSLUOKITUS CS KORKEIMMAN SALAUSLUOKITUKSEN DOKUMENTTI

- syntyi Saksan sotilasvankilassa koodinimi Piasasta 10.7.2006 klo 00:00.
- pakeni sotilasvankilasta 10.7.2006 klo 03:45.
- surmattiin aseellisessa välikohtauksessa 13.7.2006 Israelin Tel Megiddo-kukkulalla klo 10:02 paikallista aikaa.
- Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Enkidun jäänteet.

Koodinimi Enkidu, viimeinen lohikäärme, syntyi 10.7.2006 klo 00:00 koodinimi Piasasta (ks. raportti koodinimi Piasasta, salaustuokitus S) Saksassa sotilasvankilan sellissä salatussa paikassa. Aiempien Maassa syntyneiden lohikäärmeiden tapaan se oli heti syntyessään toimintakykyinen ja hyvin liikkuva. Enkidu muistutti ulkomuodoltaan hätkähdyttävän paljon ihmistä, mutta sillä oli neljä kättä ja lyhyt häntä, seitsemän silmää suoraan kasvojen ihosta kasvavat hampaat. Enkidun keho oli täysin karvaton. Se syntyi pienen ihmislapsen kokoisena, mutta kasvoi täysimittaisen miehen mittaiseksi parissa tunnissa.

Klo 03:45 Enkidu oli jo kasvanut täyteen mittaansa ja pakeni sotilasvankilasta Piasan avustuksella. Vartijat yrittivät ampua Enkidua, mutta lohikäärme onnistui pakenemaan ilman suuria vammoja. Saksan armeija ja poliisivoimat lähetettiin jäljittämään Enkidua, mutta lohikäärmettä oli vaikeaa jäljittää satelliitilla sen ollessa vain tavallisen ihmisen kokoinen. Enkidu tuntui katoavan täysin muutamaksi päiväksi ja havaittiin seuraavan kerran 13.7.2006 Israelissa Tel Megiddo-kukkulalla johon se ilmestyi

ensimmäisen lohikäärmeen, koodinimi Wyvernin (*ks. raportti koodinimi Wyvernistä, salaustuokitusta CS*) ilmestymispaikan eristetylle tutkinta-alueelle.

Kun tutkinta-alueen vartijat uhkasivat Enkidua aseella, silminnäkijöiden järkytykseksi lohikäärme puhui. Todistajien mukaan lohikäärme puhui rauhallisesti ja maskulinniseksi kuvaillulla äänellä. Enkidu selitti todistajille: ”Me emme koskaan halunneet mitään pahaa. Saavuimme tänne oppiaksemme teistä, jotta voisimme elää tasa-arvoisina.”

Lohikäärmeen sanoista välittyi sen suru siitä, että se oli viimeinen, ja sanoi, että viimeiseksi se tulee jäämään. (*Ks. koodinimi Enkidun keskusteluloki, salaustuokitusta CS.*)

Ilmeisesti lohikäärmeen sanoista provosoitunut vartija ampui Enkidun klo 10:02 paikallista aikaa, päättäen Lohikäärmehetkenä tunnetun ajanjakson. Vartija haastettiin myöhemmin sota-oikeuteen.

Yhdistyneet kansakunnat takavarikoivat Enkidun jänteet. Koska Enkidu jäi oman ennustuksensa mukaan viimeiseksi lohikäärmeeksi, tutkijat pitävät sitä ”lohikäärmeiden evoluution huippuna”. Sen kehontoiminnoissa oli hyvin samankaltaisia piirteitä kuin aiemmissa lohikäärmeissä, vaikka sen ulkoinen olemus poikkesi niistä huomattavasti. Näennäisestä täysikasvuisuudestaan huolimatta Enkidulla ei myöskään ollut samankaltaisia lisääntymiselimiä kuin aiemmilla lohikäärmeillä, mutta sen jäänteissä oli jälkiä siitä, että ne olisi erikseen poistettu. (*Ks. raportti koodinimi Enkidun ruumiinavauksesta, salaustuokitusta CS.*)